Tæmandi leit

Bergur Snorrason

January 23, 2024

Lausnaraðferðir

- Þegar við leysum dæmi í keppnisforritun notumst við oftast við eina af eftirfarandi aðferðum:
  - Ad hoc.
  - Tæmandi leit eða ofbeldis aðferðin (e. complete search, brute force),
  - Gráðug reiknirit (e. greedy algorithms),
  - Deila og drottna (e. divide and conquer),
  - Kvik bestun (e. dynamic programming).
- Í síðustu viku fjölluðum við um Ad hoc dæmi.
- ▶ Í þessari viku fjöllum við um tæmandi leit og gráðug reiknirit.

Tæmandi leit

- Safn allra lausna tiltekis dæmis kallast lausnarrúm dæmisins.
- Tæmandi leit felur í sér að leita í gegnum allt lausnarrúmið að bestu lausninni.
- Takið eftir að lausnarrúmið inniheldur líka rangar lausnir.
- ▶ Tökum dæmi.

Dæmi

- ▶ Gefinn er listi a af n mismunandi heiltölum á bilinu [0, m].
- ► Hver þeirra er stærst?
- Til að nota tæmandi leit þurfum við að byrja á að ákvarða lausnarrúmið.
- ightharpoonup Hér getum við einfaldlega valið heiltölurnar á bilinu [0, m].
- Okkur nægir að ítra öfugt í gegnum heiltölurnar á bilinu [0, m] þangað til við lendum á tölu sem er í a.
- Við getum athugað hvort tiltekin tala sé í a með því að ítra í gegnum a, sem tekur $\mathcal{O}(n)$ tíma.
- ▶ Þessi aðferð er því $\mathcal{O}(n \cdot m)$.

- ▶ Almennt fáum við að ef lausnarrúmið er af stærð S og við getum athugað hverja lausn í $\mathcal{O}(T(k))$ þá er tæmandi leit $\mathcal{O}(S \cdot T(k))$.
- ► Gildin n! og 2ⁿ eru algengar stærðir á lausnarrúmum.
- ▶ Par af leiðandi eru $\mathcal{O}(n \cdot n!) = \mathcal{O}((n+1)!)$ og $\mathcal{O}(n2^n)$ algengar tímaflækjur.
- ▶ Oft má á þægilegan hátt breyta slíkum lausnum í $\mathcal{O}(n!)$ og $\mathcal{O}(2^n)$.

Tæmandi leit, öll hlutmengi

- Dæmið hér á undan gæti leitt ykkur til að halda að tæmandi leit sé einföld.
- Svo er ekki alltaf.
- Tökum annað dæmi.
- ► Gefin er runa af *n* tölum. Hver er lengsta vaxandi hlutruna gefnu rununnar?
- Ef við viljum leysa þetta dæmi með tæmandi leit þá þurfum við að skoða sérhvert hlutmengi gefnu rununnar.

Útúrdúr um hlutmengi

- ► Ef við erum með endanlegt mengi *A* af stærð *n* getum við númerað öll stökin með tölunum 1, 2, ..., *n*.
- Sérhvert hlutmengi einkennist af því hvort stak k sé í hlutmenginu eða ekki, fyrir öll k í {1,2,...,n}.
- Við fáum því gagntæka samsvörun milli mengi allra hlutmengja A og mengisins $\{0,1\}^n$.
- ► Svo fjöldi hlutmengja í *A* er 2ⁿ.

Útúrdúr um bitaframsetingu talna

- Fyrir hlutmengi H í A er til ótvírætt ákvörðuð tala b sem hefur 1 í k-ta sæti bitaframsetningar sinnar þá og því aðeins að k-ta stak A sé í H.
- ▶ Petta gefur okkur gagntæka samsvörun milli hlutmengja A og talnanna $0, 1, ..., 2^n 1$.
- ► Talan b er vanalega kölluð bitakennir eða kennir (e. bitmask, mask) hlutmengisins H.
- Sem dæmi, ef $A = \{1, 2, 3, 4, 5, 6\}$ og $H = \{1, 3, 5, 6\}$ þá er $b = 110101_2 = 53$.
- ► Kennir tómamengisins er alltaf $0 = 00...00_2$ og kennir A er $2^n 1 = 11...11_2$.

Þegar kemur að því að nota bitakenni í forritun notum við okkur eftirfarandi:

Kennir <i>k</i> -ta einstökungs	1 ≪ k
Kennir fyllimengis kennis	~A
Kennir sammengis tveggja kenna	A B
Kennir sniðmengis tveggja kenna	A&B
Kennir samhverfs mismunar tveggja kenna	A^B
Kennir mismunar tveggja kenna	A&(~B)

- Vegna forgangs aðgerða í flestum forritunarmálum er góður vani að nota nóg af svigum þegar unnið er með bitaaðgerðir.
- ➤ Til dæmis er A&B == 0 jafngilt A&(B == 0) í C/C++ , þó við viljum yfirleitt (A&B) == 0 .
- ► Takið eftir að kennir fyllimengisins bætir mögulega við bitum utan þeirra sem við höfum áhuga því við erum í rauninni að taka fyllimengi með stærra óðal.
- Til að allt sé rétt þarf stundum að nota $(^{\sim}A)\&((1 \ll n) 1)$.

```
3 int einstokungur(int x) { return 1 << x; }
4 int fyllimengi(int k) { return ~k; }
5 int sammengi(int j, int k) { return jk; }
6 int snidmengi(int j, int k) { return j&k; }
7 int samhverfur_mismunur(int j, int k) { return j^k; }
8 int mismunur(int j, int k) { return j&k; }
9 int inniheldur(int k, int x) { return k&(1 << x); }</pre>
```

Lausn á dæminu

- Við getum nú leyst dæmið.
- ► Til að ítra í gegnum öll hlutmengi ítrum við í gegnum alla bitakenni mengisins.

Lausn

```
1 #include <stdio.h>
 2
3 int main()
 4
   {
 5
       int n, i, j;
 6
       scanf("%d", &n);
7
       int a[n];
8
       for (i = 0; i < n; i++) scanf("%d", &(a[i]));
9
10
       int mx = 0, mask:
11
       for (i = 0; i < (1 << n); i++)
12
13
           int s[n], c = 0;
14
           for (j = 0; j < n; j++) if (((1 << j)\&i) != 0) s[c++] = j;
           for (j = 1; j < c; j++) if (a[s[j]] < a[s[j-1]]) break;
15
16
           if (i = c \&\& c > mx) mx = c, mask = i;
       }
17
18
19
       printf("%d\n", mx);
20
       for (i = 0; i < n; i++) if (((1 << i)\&mask) != 0) printf("%d", a[i]);
21
       printf("\n"):
22
23
       return 0;
24 }
```

▶ Hér er lausnarrúmið af stærð 2^n og við erum $\mathcal{O}(n)$ tíma að ganga úr skugga um hvort tiltekin lausn sé í raun rétt, svo reikniritið er $\mathcal{O}(n \cdot 2^n)$.

Tæmandi leit, allar umraðanir

- Við höfum oft áhuga á að ítra í gegnum allar umraðanir á lista talna.
- Munum að, ef við höfum n ólíkar tölur þá getum við raðað þeim á $n! = n \cdot (n-1) \cdot ... \cdot 2 \cdot 1$ vegu.
- ► Tökum mjög einfalt dæmi:
- ▶ Gefið er n. Prentið allar umraðanir á 1,2,..., n í vaxandi stafrófsröð, hverja á sinni línu.
- Við getum notað okkur innbyggða fallið next_permutation(...) í C++ .

```
1 #include <bits/stdc++.h>
 2 using namespace std;
 3
   int main()
6
       int n, i;
7
       cin >> n;
8
       vector<int> p;
9
       for (i = 0; i < n; i++) p.push_back(i + 1);
10
       do {
11
           for (i = 0; i < n; i++) cout << p[i] << '';
12
           cout << '\n';
13
       } while (next_permutation(p.begin(), p.end()));
       return 0:
14
15 }
```

- Mikilvægt er að p sé vaxandi í upphafi því lykkjan hættir þegar hún lendir á síðustu umröðunni, í stafrófsröð.
- ▶ Þessi lausn er $\mathcal{O}((n+1)!)$.

- ▶ Tökum nú annað dæmi.
- ▶ Gefnar eru *n* mismunandi heiltölur.
- ► Raðið þeim.
- Þetta má að sjálfsögðu leysa með innbyggðum röðunarföllum, en við viljum leysa þetta með tæmandi leit.
- Við getum notað sama forrit og áðan, með smávægilegum breytingum.

```
1 #include <bits/stdc++.h>
 2 using namespace std;
 3
   int main()
 5
   {
 6
       int x, n, i;
7
       cin >> n;
8
       vector < int > p, a, b(n);
9
       for (i = 0; i < n; i++)
10
11
           cin >> x:
12
           a.push back(x);
13
           p.push back(i);
14
       do {
15
           for (i = 0; i < n; i++) b[i] = a[p[i]];
16
17
           for (i = 0; i < n - 1; i++) if (b[i] > b[i + 1]) break;
18
           if (i = n - 1) break;
19
       } while (next permutation(p.begin(), p.end()));
20
       for (i = 0; i < n; i++) cout << a[p[i]] <<
       cout << endl:
21
22
       return 0;
23 }
```

- ▶ Tímaflækjan á þessari lausn er $\mathcal{O}((n+1)!)$.
- Við getum bætt hana.
- Byrjum á að leysa dæmið án þess að nota next_permutation(...).
- ► Við getum gert það endurkvæmt.
- Í hverju skrefi í endurkvæmninni veljum við stak sem við höfum ekki valið áður, setjum það á hlaða og höldum áfram.

```
1 #include <stdio.h>
 2 #define SWAP(E, F) { int swap = (E); (E) = (F); (F) = swap; }
 3 int perm(int* a. int n. int x)
 4
   {
 5
       int i:
 6
       if (x == n)
 7
       {
8
           for (i = 0; i < n - 1; i++) if (a[i] > a[i + 1]) break;
9
           return i < n - 1 ? 0 : 1;
10
11
       for (i = x; i < n; i++)
12
       {
13
           SWAP(a[x], a[i]);
14
           if (perm(a, n, x + 1)) return 1;
15
           SWAP(a[x], a[i]);
16
17
       return 0:
18 }
19
20 int main()
21 {
22
       int i, n;
       scanf("%d", &n);
23
24
       int a[n];
25
       for (i = 0; i < n; i++) scanf("%d", &a[i]);
26
       perm(a, n, 0);
27
       for (i = 0; i < n; i++) printf("%d ", a[i]);
28
       printf("\n");
29
       return 0;
30 }
```

- ▶ Gerum ráð fyrir að n = 5 og gefnu tölurnar séu 3 2 5 4 1.
- Við byrjum með tómann hlaða, táknum hann með x x x x x.
- Við bætum fyrst við 3 og fáum 3 x x x x.
- ► Síðan bætum við 2 við og fáum 3 2 x x x.
- Næst prófum við allar umraðanir 5 4 1 þar fyrir aftan.
- ► En við sjáum strax að það mun aldrei verða raðað, því 3 > 2.
- Svo við getum sleppt því að skoða dýpra.

```
1 #include <stdio.h>
 2 #define SWAP(E, F) { int swap = (E); (E) = (F); (F) = swap; }
3 int perm(int* a, int n, int x)
 4 {
 5
       int i:
 6
       if (x == n) return 1;
7
       for (i = x; i < n; i++) if (x == 0 | | a[x-1] <= a[i])
8
9
           SWAP(a[x], a[i]);
10
           if (perm(a, n, x + 1)) return 1;
           SWAP(a[x], a[i]);
11
12
13
       return 0;
14 }
15
16 int main()
17 {
18
       int i, n;
19
       scanf("%d", &n);
20
       int a[n];
       for (i = 0; i < n; i++) scanf("%d", &a[i]);
21
22
       perm(a, n, 0);
23
       for (i = 0; i < n; i++) printf("%d ", a[i]);
       printf("\n");
24
25
       return 0;
26 }
```

- Tímaflækjan eftir þessa breytingu er ekki augljós.
- Munið að tölurnar eru allar ólíkar.
- Takið eftir að sérhvert hlutmengi mun koma fyrir í hlaðanum okkar.
- Hlaðinn er einnig alltaf raðaður, svo hann inniheldur aldrei sama mengið tvisvar.
- ▶ Svo tímaflækjan er $\mathcal{O}(2^n)$.

- ▶ Pegar við ítrum yfir öll hlutmengi endum við oft með tímaflækjuna $\mathcal{O}(2^n)$ eða $\mathcal{O}(n \cdot 2^n)$.
- Svo slíkar lausnir virka fyrir $n \sim 20$ en verða of hægar fyrir n > 30.
- Það er þó oft hægt að beita nokkuð almennri aðferð til að bæta tímaflækjuna.
- Tökum lýsandi dæmi.

- Nokkur eru gefnar n heiltölur ásamt heiltölunum m < n og t.
- ▶ Á hversu marga vegu má velja nákvæmlega *m* af tölunum þannig að summa þeirra sé nákvæmlega *t*?
- Ef við beitum hefðbundinni tæmandi leit fáum við tímaflækjuna $\mathcal{O}(n \cdot 2^n)$.
- ightharpoonup En hvað ef n=30?
- Þá er hefðbundin tæmandi leit of hæg.

- Skiptum tölunum í tvennt og reiknum summur allra hlutmengja þeirra og geymum eftir því hversu margar tölur eru í hlutmenginu.
- Ítrum síðan í gegnum öll hlutmengin í annari skiptingunni og notum helmingunarleit til að telja hversu mörg hlutmengi í hinni skiptingunni hafa réttan fjölda talna og rétta summu.

```
16
       int i, j;
17
       for (i = 0; i < (1 << n); i++)
18
19
           u[i] = 0:
20
           for (j = 0; j < n; j++) if (i&(1 << j)) u[i] += a[j];
21
22
  }
23
24 int bs(int *a, int t, int n)
25 {
26
       int r = -1. s:
27
       for (s = n; s >= 1; s /= 2) while (r + s < n \&\& a[r + s] < t) r += s;
28
       return r + 1;
29 }
30
31 int solve internal (int *a, int *b, int n, int m, int x, int t)
32
   {
33
       int r = 0, i, j, z, u[1 << n], v[1 << m], e, l[m + 1], h[m + 1][1 << m];
34
       for (i = z = 0; i < m + 1; i++) | [i] = 0;
35
       bf(a, n, u), bf(b, m, v);
       for (i = 0; i < (1 << m); z = builtin popcount(++i) h[z][|[z]++] = v[i];
36
37
       for (i = 0; i < m + 1; i++) qsort(h[i], I[i], size of *h[i], cmp);
38
       for (i = z = 0; i < (1 << n); z = builtin popcount(++i))
39
       {
           if (x - z < 0 \mid \mid x - z > m \mid \mid t < u[i]) continue;
40
           r += bs(h[x - z], t - u[i] + 1, l[x - z]);
41
42
           r = bs(h[x - z], t - u[i], l[x - z]);
43
44
       return r;
45 }
46
47 int solve(int *a, int n, int x, int t)
48
49
       return solve internal(a, a + n/2, n/2, (n + 1)/2, x, t);
50 }
                                                                                  27
```

14 void bf(int *a, int n, int *u)

15 {

- Með þessari aðferð erum við aðeins að framkvæma tæmandi leit á helming listans, sem svarar til kvarðatrótsminnkunar á stærð lausnarrúmsins.
- ▶ Tæmandi leitin hefur tímaflækjuna $\mathcal{O}(n \cdot 2^{n/2})$.
- Sameining lausnanna hefur tímaflækjuna

$$\mathcal{O}(2^{n/2} \cdot \log 2^{n/2}) = \mathcal{O}(n \cdot 2^{n/2}).$$

► Heildartímaflækjan er því $\mathcal{O}(n \cdot 2^{n/2})$.

Tæmandi leit, kostir og gallar

- Það eru ýmsir kostir við tæmandi leit.
- ► Til að mynda er lausnin sem reikniritin skila alltaf rétt (við sjáum seinna aðferðir þar sem það gildir ekki)
- Tæmandi leit á það til að vera auðveld í útfærslu (með smá æfingu).
- Á keppnum er tæmandi leit yfirleitt í léttu dæmunum, ef hún er í keppninni á annað borð.
- Keppnir innihalda frekar dæmi þar sem tæmandi leit er aðeins hluti af lausninni.